

Sygn. akt III RC 330/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Aleksandra Mazik

Protokolant: Monika Gajda

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2023 r. w Tarnowskich Górach

na rozprawie sprawy prowadzonej

z powództwa M. G. (1) (G.)

przeciwko M. G. (2)

o ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej

1. oddała powództwo,
2. obciąża powoda M. G. (1) opłatą od pozwu w kwocie 200 zł (dwieście złotych), uznając tę opłatę za uiszczoną w całości,
3. zasądza od powoda M. G. (1) na rzecz pozwanej M. G. (2) kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III RC 330/22

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 kwietnia 2023 r.

Pozwem z dnia 10 października 2022 r. M. G. (1) wniósł o ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej powoda i pozwanej M. G. (2), powstałej na skutek zawartego przez nich w dniu 12 września 2016 r. przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w Ś. związku małżeńskiego, z jednoczesnym oznaczeniem, że wspólność ta ustala z datą wsteczną, tj. z dniem 1 sierpnia 2022 r. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, a także o ustanowienie dla pozwanej kuratora dla osoby nieznanej z miejsca pobytu, gdyż pomimo licznych próśb, nie podała ona adresu zamieszkania ani do korespondencji.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 12 września 2016 r. strony zawarły związek małżeński, nie regulując ustroju majątkowego małżeńskiego odrębnymi umowami, w konsekwencji czego pozostawali oni w ustroju wspólności ustawowej. Na początku sierpnia 2022 r. powód powziął informację, iż pozwana zapisała się na czteroletnie studia psychoterapii organizowane w W.. Decyzja ta, jak i związane z jej podjęciem kwestie finansowe, nie były z powodem konsultowane, w związku z czym nie wyraził on zgody na zaciągnięcie jakiegokolwiek zobowiązania finansowego z tym związanego. Wobec braku konkretnej odpowiedzi pozwanej, powód na własną rękę wyszukał informacje i oszacował, że czteroletnie kształcenie może kosztować minimum 60.000-70.000 zł. Żona powoda od maja 2022 r. nie posiada żadnego zatrudnienia i nie deklaruje zamiaru jego podjęcia, uzyskuje jedynie dochód na poziomie kilkuset złotych

miesięcznie na podstawie umowy zlecenia. M. G. (1) nie akceptuje postępowania pozwanej, natomiast M. G. (2) faktycznie podjęła naukę na studiach. Powód wniósł o ustanowienie wspólności majątkowej z datą wsteczną, tj. od dnia 1 sierpnia 2022 r., bowiem najprawdopodobniej tego dnia pozwana mogła zaciągnąć zobowiązanie dotyczące odbycia studiów.

W połowie września 2022 r. strony podjęły decyzję o rozstaniu. W dniu 26 września 2022 r. pozwana wyprowadziła się ze wspólnego mieszkania stron i od tego czasu strony pozostają w faktycznej separacji. Uzyskując informację o zaciąganiu zobowiązań przez żonę, M. G. (1) zainicjował rozmowę dotyczącą ustanowienia rozdzielności majątkowej, jednak pozwana odwlekała w czasie podjęcie decyzji w tym zakresie, wielokrotnie zbywając powoda. Ostatecznie uwarunkowała zgodę na podpisanie umowy majątkowej od ustanowienia jednocześnie podziału majątku. W przekonaniu powoda takie postawienie sprawy zmierzało jedynie do dalszego odwleczenia terminu ustanowienia rozdzielności. Podniósł również, że żona deklarowała wniesienie pozwu o rozwód, jednak nie posiada informacji, czy faktycznie to nastąpiło.

Dodatkową okolicznością uzasadniającą ustanowienie rozdzielności majątkowej stron jest planowana przez powoda transakcja zakupu działki. Z uwagi na brak oszczędności i możliwości dokonania zapłaty z bieżących dochodów, koniecznym stało się zaciągnięcie kredytu, jednak byłoby to utrudnione ze względu na brak stałego zatrudnienia żony i jej znikome dochody. Powód prowadzi działalność gospodarczą, a partycypanie pozwanej w tych zyskach w zaistniałej sytuacji pozostawałoby w rażącej sprzeczności z zasadami słuszności i dobrymi obyczajami. **(k.3-4)**

14 listopada 2022 r. do sprawy zgłosił się pełnomocnik pozwanej, natomiast 16 listopada 2022 r. powód wskazał ujawniony przez pozwaną jej adres do doręczeń, wobec czego cofnął on wniosek o ustanowienie kuratora dla osoby nieznannej z miejsca pobytu.

W odpowiedzi na pozew z dnia 19 stycznia 2023 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że przed Sądem Okręgowym w Gliwicach pod sygn. akt XII.2 C 1845/22 zawisła sprawa z jej powództwa o rozwód. Zaprzeczyła, jakoby powód powziął informację o zapisaniu się na studia psychoterapii na początku sierpnia 2022 r., wskazując, że decyzję o podjęciu edukacji strony podjęły razem, po wspólnych konsultacjach. Pozwana wysłała aplikację do Studium (...) 27 czerwca 2022 r., a 29 czerwca 2022 r. odbyła się rozmowa kwalifikacyjna, o czym powód wiedział. 21 lipca 2022 r. natomiast, podczas wspólnego wakacyjnego wyjazdu, strony dowiedziały się o przyjęciu pozwanej do Studium i nawet razem świętowały ten fakt. Pozwana zakwestionowała również podnoszony przez powoda całkowity koszt studiów. Wskazała, że w wyniku osobistych starań uzyskała G. na sfinansowanie swojego kształcenia w wysokości 7.773,60 zł na każdy rok nauki.

Pozwana potwierdziła swoją wyprowadzkę ze wspólnego miejsca zamieszkania, jednak podkreśliła, że doszło do tego na skutek wyraźnego żądania powoda, który kazał jej kategorycznie „wynieść się z jego domu”. To powód zażądał rozwodu i miał napisać pozew, jednak z niewiadomych przyczyn zwlekał z tym. Dopiero po czasie pozwana zdała sobie sprawę, że zamiarem powoda było „odcięcie” jej od jakichkolwiek dochodów i pozostawienie jej samej sobie, przy jednoczesnym utrzymywaniu fikcji istnienia małżeństwa do czasu, aż będzie można jej zarzucić, iż do rozkładu pożycia małżeńskiego doszło z jej winy, albowiem to ona wyprowadziła się ze wspólnego miejsca zamieszkania.

Pozwana podniosła również, że powód nigdy nie informował jej o swoich dochodach, nie miała ona dostępu do kont bankowych należących do powoda, nie posiadała wiedzy o innych składnikach wspólnego majątku, nie została także poinformowana o chęci nabycia nowej nieruchomości przez pozwanego. **(k.43-44)**

W piśmie procesowym z dnia 22 marca 2023 r. powód potwierdził, że o zapisaniu się przez pozwaną na studia dowiedział się na początku sierpnia 2022 r., a nie, jak twierdzi strona przeciwna, w czerwcu 2022 r. oraz podkreślił, że żona nigdy nie informowała go w jakikolwiek sposób o kosztach kształcenia. Wskazał również, że zgodnie z jego szacunkami, koszty te mogą wynosić więcej niż początkowo to określił, tj. nawet. 100.000 zł, gdyż oprócz opłaty za same kształcenie na poziomie 40.000 zł, należy wliczyć w to także koszty psychoterapii własnej (miesięcznie 1.000 zł),

konieczność dojazdu do W. na zajęcia, zapewnienia sobie tam noclegu i wyżywienia, konieczność odbycia i poniesienia kosztów 400 h stażu klinicznego, a ponadto kosztów superwizji i materiałów szkoleniowych.

Wskazał także, że pozwana od dawna planowała rozstanie z powodem, wielokrotnie prowokowała wszczynanie awantur i metodycznie przygotowywała swoją wyprowadzkę. Podniósł, że pozwana wyprowadziła się dobrowolnie, bez uprzedzenia i pod nieobecność powoda. Od dawna sygnalizowała, że nie zależy jej na związku, a jedynie na kwestiach majątkowych. Przez wiele lat była utrzymywana wyłącznie przez powoda, dzięki czemu wiodła spokojne i dostatnie życie. Sama rzadko podejmowała się zatrudnienia i szybko je porzucała. Od grudnia 2022 r. pozwana korzysta ze wspólnego mieszkania stron, ponosząc jedynie podstawowe opłaty związane z utrzymaniem nieruchomości. **(k.51-52).**

Na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2023 r. powód wnosił jak w pozwie, pozwana natomiast wносиła jak w odpowiedzi na pozew. **(k.69).**

Sąd ustalił, co następuje:

Strony zawarły związek małżeński 12 września 2016 r. i zamieszkiwały razem w R.. Strony nie zawierały umów majątkowych małżeńskich, zatem pozostają w ustroju wspólności majątkowej. Pozwana przysposobiła małoletnią córkę M. G. (1) z jego pierwszego małżeństwa. W dniu 13 grudnia 2022 r. M. G. (2) wniosła do Sądu Okręgowego w Gliwicach pozew o rozwiązanie małżeństwa z powodem bez orzekania o winie, domagając się jednocześnie zasądzenia alimentów w wysokości 2.000 zł miesięcznie na jej rzecz. Sprawa ta zawisła pod sygn. akt XII.2 C 1845/22.

Powód M. G. (1) ma 57 lat, zamieszkuje w R.. Z zawodu jest radcą prawnym, prowadzi własną działalność gospodarczą. Jego pierwsza żona zmarła, z tego związku pochodzi małoletnia córka H..

Pozwana M. G. (2) ma 50 lat, z zawodu jest ekonomistką, pracuje w Poradni Archidiecezjalnej w K. w charakterze interwenta kryzysowego na umowę zlecenie z wynagrodzeniem zależnym od ilości godzin, obecnie jest to 1.500-1.800 netto. Zamieszkuje w S., w mieszkaniu należącym do wspólnego majątku stron, ponosi koszty czynszu (500 zł), gazu (150 zł), elektryki (100 zł). Jest osobą niepełnosprawną, ma problemy ze zdrowiem.

Przed zawarciem związku małżeńskiego, pozwana pracowała w C. na stanowisku głównego specjalisty w zakresie BHP. Strony poznały się, gdy pozwana pracowała w (...) hospicjum jako koordynator i udzielała wsparcia rodzinom podopiecznych hospicjum. Po ślubie zrezygnowała z tej pracy, aby poświęcić się opiece nad małoletnią H.. Pobierała wtedy przez ok. rok rentę w wysokości 2.000 zł, dokładała te pieniądze do budżetu domowego. W trakcie małżeństwa pracowała w spółce (...) przez około rok, następnie ukończyła kurs dietetyki i założyła działalność gospodarczą, na którą dostała dofinansowanie w wysokości 50.000 zł. W 2019 r. została zatrudniona w ZdrowiMedzie w R. na stanowisku głównej księgowej. Kolejnym zatrudnieniem pozwanej była 4-miesięczna praca w Stowarzyszeniu PoMOC w K., gdzie pomagała dzieciom i kobietom w kryzysie, a po wybuchu wojny także ludziom z Ukrainy. Następnie planowała udzielać pomocy psychologicznej, w związku z czym podjęła roczne studium pomocy psychologicznej w W.. Koszty kształcenia były pokrywane ze wspólnych dochodów małżonków, całość wyniosła ok. 9.000 zł. Następnym etapem było podjęcie 4-letnich studiów, które pozwana kontynuuje. Obecnie pracuje w Poradni Archidiecezjalnej w K. w charakterze interwenta kryzysowego na umowę zlecenie.

Wchodząc w związek małżeński, pozwana miała swoje mieszkanie i samochód, jednak zostały one sprzedane. Powód zainwestował zdobyte środki finansowe żony w obligacje, jednakże pieniądze te są nie do odzyskania, gdyż firmy są w stanie upadłości. Sprzedała również mieszkanie po zmarłych w 2020 r. rodzicach. W trakcie małżeństwa dysponowała swoim kontem z oszczędnościami, strony nie miały wspólnego konta. Obecnie pozwana nie ponosi żadnych kosztów utrzymania majątku wspólnego, nie dokłada się do kosztów utrzymania domu ani córki, a jedynie utrzymuje siebie i mieszkanie w S..

W czasie małżeństwa stron pozwana rzadko zajmowała się domem, najczęściej prowadziła rozmowy telefoniczne lub siedziała przed komputerem. Małżeństwo wielokrotnie wynajmowało panią do prowadzenia domu, którą pozwana

jednak zwalniała. W domu była gotówka, którą powód wkładał do szuflady, można było ją pobierać na bieżące życie. Pozwana płaciła rachunki za wodę, światło, podatek od nieruchomości, wywóz śmieci, ogrzewanie. Naprzemiennie z powodem robili zakupy żywnościowe i środków czystości. Latem 2022 r. strony wyjechały na wczasy za granicę. Od lipca 2022 r. strony miały tylko środki na bieżące życie i żadnych oszczędności.

Powód rozmawiał z rodziną o zakupie nieruchomości na M. – 5 ha ziemi. W tamtym momencie nie mieli nic na koncie, żona nie pracowała, mieli zobowiązanie w sensie studiów na kilka lat, a zatem nie mieli zdolności kredytowej. Zakup tej nieruchomości był dla powoda bardzo ważny, bo to miało być ich zabezpieczenie na starość. Powód rozmawiał o tym zakupie z żoną, nie sprzeciwiała się ona temu. Wcześniej nabyli oni inne nieruchomości, m.in. mieszkania w S., Ś. i garaż w K.. Pozwana nie sprzeciwiała się tym inwestycjom.

Początkowo pozwana proponowała, że będzie opłacać studia ze swoich pieniędzy, które dostała po rodzicach, tj. ok. 60.000 zł. Po II roku studiów musi praktykować, a wtedy zacznie zarabiać. Dostała dofinansowanie w wysokości 7.773 zł, to koszt całego roku. Warunkiem uzyskania kolejnego dofinansowania jest pomyślne zakończenie roku. W przypadku niepomyślnego przebiegu edukacji, w każdej chwili może zrezygnować z kontynuowania studiów, bez konsekwencji finansowych. Opłatę w wysokości 2.000 zł za tzw. trening otwarcia wpłaciła ze swoich pieniędzy. Podczas wyjazdów raz w miesiącu do W. zatrzymuje się u przyjaciół, oni nie chcą za to pieniędzy. Staż można odbyć na Śląsku, można się także ubiegać o staż bezpłatny. S. ma bezpłatną. Terapia studenta jest obowiązkowa, w trakcie studiów jest wymóg odbycia 100 godzin, koszt jednego spotkania to 150 zł. Bilety na podróż kupuje w okazjonalnych cenach, czasami jest to 40 zł, teraz natomiast jeździ z koleżankami, więc jest taniej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy na podstawie art. 243² k.p.c., tj. pozwu, odpowiedzi na pozew oraz dołączonych do nich dokumentów, a także na podstawie zeznań stron.

Wskazany materiał dowodowy Sąd uznał za wiarygodny i przekonujący. Nie sposób odmówić mu logiki i spójności. Prawdziwość wskazanych wyżej dokumentów nie budzi wątpliwości. Zgodne ze sobą dowody dały Sądowi możliwość poczynienia ustaleń odpowiadających, zdaniem Sądu, rzeczywistości stanowi sprawy.

Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanych w toku postępowania stron, jako że twierdzenia zeznających określające sytuację materialną i osobistą stron korespondują z ujawnionymi w procesie dowodami z dokumentów, a ponadto są wzajemnie zbieżne, spójne i uzupełniające się.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 52 § 1 k.r.o. ustanowienie rozdzielnosci majątkowej małżeńskiej wyrokiem sądu na żądanie jednego z małżonków może nastąpić tylko wtedy, gdy jest to uzasadnione ważnymi powodami. Zgodnie z § 2 art. 52 k.r.o. rozdzielnosc majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielnosc majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

Ustanowienie rozdzielnosci majątkowej przez sąd jest zatem dopuszczalne tylko w razie zaistnienia ku temu ważnych powodów. Rozważanie tego zagadnienia należy rozpocząć od stwierdzenia, że ustanowienie w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym systemu małżeńskiej wspólności majątkowej jako ustroju ustawowego ma na celu zapewnienie rodzinie trwałych podstaw materialnych, a równocześnie stworzenie warunków umożliwiających realizację zasady równych praw obojga małżonków w zakresie stosunków majątkowych. Podstawowym warunkiem prawidłowego działania ustroju wspólności majątkowej jest przede wszystkim harmonijne funkcjonowanie małżeństwa, w którym wzajemne stosunki osobiste i majątkowe małżonków układają się w sposób zgodny z interesem każdego z małżonków, jak również z interesem założonej przez nich rodziny. Zakłócenia w prawidłowym funkcjonowaniu małżeństwa z reguły wywołują reperkusje również w stosunkach majątkowych małżonków, rozluźniając łączącą ich więź gospodarczą i sprawiając, że ustrój wspólności nie będzie mógł spełniać wyznaczonej mu roli.

Punktem wyjścia rozumienia ważnych powodów, określonych w przepisie art. 52 k.r.o., które można określić jako tradycyjne, jest uznanie, że ustroj małżeńskiej ustawowej wspólności majątkowej ma na celu wzmocnienie rodziny oraz zapewnienie jej ustabilizowanej bazy materialnej i najlepiej realizuje zasadę równych praw obojga małżonków w dziedzinie stosunków majątkowych stanowiących materialną podstawę funkcjonowania rodziny (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 1976 r., sygn. akt III CRN 373/75, OSNCP 1977, nr 2, poz. 31).

Przez ważne powody, dające podstawę do zniesienia wspólności majątkowej, zwykle się rozumieć – ogólnie mówiąc – wytworzenie się takiej sytuacji, która w konkretnych okolicznościach faktycznych powoduje, że dalsze trwanie wspólności majątkowej między małżonkami pociąga za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków i z reguły także dobra rodziny (J. S. P.: Stosunki majątkowe..., s. 140; J. W.: Małżeńskie stosunki majątkowe, s. 84; L. S.: Ustanie ustawowej wspólności..., s. 12; J. I.: Prawo rodzinne, s. 115).

Ważne powody, w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o., są to nie tylko okoliczności natury majątkowej, jak trwonienie przez małżonka dochodów lub dokonywanie czynności powodujących uszczerbek we wspólnym majątku. Za ważne powody należy uznać również okoliczności, których źródła tkwią w rozdźwiękach między małżonkami natury osobistej, stwarzających taką sytuację, że wykonywanie zarządu przez każdego z małżonków nad ich wspólnym majątkiem jest niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione i że wspólność majątkowa przestaje służyć dobru założonej przez małżeństwo rodziny (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 1972 r., sygn. akt III CRN 250/72, OSNCP 1973, nr 6, poz. 113, z glosami: B. D., OSPiKA 1973, nr 7-8, poz. 159 i M. W., NP 1974, nr 3, s. 338; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 1995 r., sygn. akt III CRN 164/95, nie publ.).

Sąd, dokonując analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego uznał, iż w sprawie nie zaistniały przesłanki niezbędne do zniesienia wspólności majątkowej między stronami określone w przepisie art. 52 k.r.o.

Przyczynkiem do wniesienia pozwu przez M. G. (1) było podjęcie przez pozwaną studiów, które w jego ocenie stanowią obciążenie dla budżetu rodzinnego, jak i plany powoda odnośnie zakupu kolejnej nieruchomości. (...) podjęta przez pozwaną jest, w ocenie powoda, kolejnym dodatkowym obciążeniem finansowym rodziny. Wybrany kierunek edukacji jest, w ocenie powoda, „mało dochodowy”, jak zeznał „nie wiadomo co będzie można potem robić”. Wcześniej pozwana często zmieniała zatrudnienie i jest to dla powoda kłopotliwe, gdyż M. G. (2) nie uzyskuje stałego dochodu, a jeżeli już takowa sytuacja zachodzi – to jest z reguły tylko tymczasowa. Plan zakupu nieruchomości przez powoda udaremnia natomiast negatywna prognoza uzyskania dla małżeństwa kredytu, w związku właśnie z niestabilną sytuacją finansową pozwanej i aktualnym brakiem wspólnych oszczędności. Sąd nie podzielił argumentacji powoda.

W ocenie Sądu, do „ważnych powodów” wskazanych w art. 52 § 1 k.r.o. należy trwonienie pieniędzy w sposób nieuzasadniony, lekkomyślny, przykładowo spowodowane hazardem lub innymi nałogami. Tymczasem podjęcie studiów, na każdym etapie życia człowieka, nie jest jednak takim powodem, a jedynie wyborem życiowym. Każda osoba ma prawo do poszukiwania, a co za tym idzie – także zmieniania swojej ścieżki zawodowej. Jak zostało wykazane w toku postępowania, pozwana przejawia predyspozycje do pracy psychologicznej, ma również związane z tym doświadczenie zawodowe i wykazuje zainteresowanie tą dziedziną, zatem Sąd nie widzi podstaw do tego, by negatywnie oceniać decyzję pozwanej w tym przedmiocie. Pozwana wcześniej, zgodnie z sugestią męża podejmowała różne prace, załatwiane przez niego i bardziej dochodowe, jednak „nie odnalazła się w tych zawodach”. Obecnie podjęła decyzję o podjęciu studiów psychologicznych, będących kontynuacją jej wcześniejszej edukacji. Stało się tak nie tylko na skutek osobistego upewnienia się pozwanej, że zawodowo chce się zajmować psychologią, ale też utwierdzał ją w tym przekonaniu (że ma predyspozycje do tej pracy) obecny pracodawca i prowadzący zajęcia w Studium Pomocy (...) w W..

Istotny dla sprawy pozostaje fakt, iż całkowity koszt 4-letniej edukacji kształtuje się na poziomie niższym, niż to wskazywał w toku postępowania pozwany. Pozwana ma też swój majątek własny, na który składają się m.in. środki odziedziczone po rodzicach, z którego finansowała część kosztów kształcenia. Pozyskała również dofinansowanie, zorganizowała sobie tani dojazd do W. i bezpłatny – u znajomych pobyt w stolicy w okresie zjazdów na studia. M. G. (2) wskazała również, że gdyby nie miała możliwości opłacenia studiów, najpewniej po prostu by z nich zrezygnowała.

W takiej sytuacji należy uznać, że jej edukacja nie będzie obciążeniem finansowym dla rodziny, a jeżeli już to w stopniu minimalnym. Również wybrany kierunek, w dzisiejszych czasach, w dobie wysokiego zapotrzebowania na psychologów i terapeutów, wbrew temu co sądzi powód, należy postrzegać jako przyszłościowy i przynoszący dochody.

Mając powyższe na uwadze, wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2023 r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach oddalił powództwo M. G. (1) o ustanowienie rozdzielności majątkowej między stronami.

Na mocy art. 98 § 1 k.p.c. Sąd obciążył powoda M. G. (1) opłatą od pozwu w kwocie 200 zł, uznając tę opłatę za uiszczoną, a także zasądził od powoda na rzecz pozwanej M. G. (2) kwotę 720 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, ustaloną na podstawie art. § 4 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

.....

/Sędzia Aleksandra Mazik/

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie, z zaznaczeniem że w dniach od 24-28 kwietnia 2023r sędzia ref. przebywała na planowanym urlopie wypoczynkowym
2. doręczyć odpis wyroku wraz z z uzasadnieniem peł. powoda – r. pr. W. T. + pełn. Pozwanej r.pr. M. W.
3. kal. za 21 dni lub z wpływem

08.05.2023r.

.....

/Sędzia Aleksandra Mazik/